

૪૫૨

(હાળ: ગંગાની ગળણી ને જમુનાનાં પાણી.)

સર્વ ભજે મને સહુને હું ભજતો,
રાય ને રંકનો લેહ ના ધરતો;
સહુની સંગાથે ને સર્વથી છોટો,
સહુથી થાયે મારો અંતમાં લેટો.

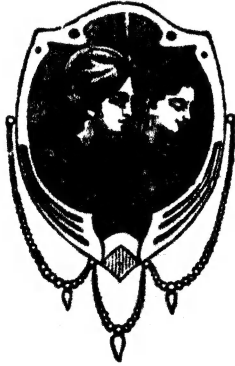
પૃથ્વી આકાશ ને હુંગરા વાટે,
મસ્જીદ મંદિર ને યમુનાને ઘાટે;
રેતીના રણમાં ને નદીઓને નાળે,
જૂદી જૂદી રીતે સુજને સૌ ભાળે.

સરવર-ઝરણે ને બાગ-બગીચે,
રાજ-મંદિરે ને જૂંપડી નીચે;
જળમાં સ્થળમાં ને અણુએ અણુમાં,
નિત્યે વસી રહું કણના ચે કણમાં.

પંખીને કલરવ ને પુષ્પ-સુવાસે,
સૂર્યને કિરણે ને ચંદ્ર-પ્રકાશે;
સાગરને મોળે ને વાયુની લેરે,
સહુમાં રહી સુજ શક્તિઓ પ્રેરે.

કલ્પિઓનાં કાન્થ ને લેખકને લેખે,
વક્તાની વાણીમાં મુજને કે પેખે;
ભક્તને ભજને ને ગાયકને ગાયે,
સહુમાં રહું હું સરખે પ્રમાણે.

પ્રશ્ન-પ્રશ્નાંકની સંકલના હું છું,
સર્વ છે મુજમાં ને સહુમાં ચે હું છું;
સહુથી હું પહેલો ને સર્વથી છેલ્લો,
સહુથી જો વળી સહુમાં રહેલો.

સદ્ગુણસદન

(ઢાળ: શીખ સાસુજી દે છે રે વહુજી રહો ઢંગે.)

સખી ! સદ્ગુણસદને રે, સદા તમે વાસ કરો;
સખી ! હસતે નદને રે, જગતમાં સુવાસ ભરો.

બે'ન ! પૂર્ણ સંતોષી રે, સદા સહુ સાથે થજો;
સુખ-દુઃખને સમયે રે, હૃદયથી ધૈર્ય સજો.

રે'વું વિનય-વિચારે રે, સહુ સાથે સંપ કરી;
કલેશ કઠવો કરીને રે, સુધા સમ શાંતિ ભરી.

સખી ! સાદાઈ જીવનમાં તમે સહુ ધારી રહો;
એની સુંદર જ્યોતિતું, જીવનમાં તેજ લહો.

મન વચન ને કર્મે રે, કરો શુભ કાર્ય સદા;
જ્ઞાન-ધર્મની જોડીથી, બનો નહીં અજગાં કદા.

નીતિ-ન્યાયને સાજે રે, તમારા સદનને સજો;
હયા-ધર્મની દીક્ષાથી, સદા યે સ્થામ ભજો.

જેવું કરવાને ધારો રે, તમારા સદનને સખી !
તેવું થાશે હમેશાં રે, હૃદયે રાજ રાખો લખી.

મારો ભેખ

(ઢાળ: દુઃખિયાની વાતો દુઃખિયા જાણે.)

દુનિયાનાં દુઃખ દૂર કરવાને, ભેખ ધર્યો મેં આજે રે;
પ્રેમ-ધર્મની કંથા ધારી, ભાંડુ-સેવા કાજે રે-હું

ખાંધી મહુલી ધર્મની, જેમાં સેવા સાજ;
ધુણી ધખાવું પ્રેમની, સકળ વિશ્વને કાજ.
ભેગીઓના ભેગમાં જ્યાં અલેદ-ભાવના ભાજે રે-હું

હૃદય તણાં દુઃખ તોડવા, મંત્ર જપું દિનરાત;
દુઃખી નિરખતાં ભાંડુને, થાય ઘણું સંતાપ.
મનનાં દુઃખો તનનાં દુઃખો, ટાળું સેવા-સાજે રે-હું

તરસ્યાને પાણી દઇ, ભૂખ્યાને ભોજન;
અથડાતા અજાનીને, કરીશ જ્ઞાન-જતન.
દુઃખી હૃદયને દઇ દિલાસો, લાવું શાંતિ-સાજે રે-હું

લઇ સિતારી સ્નેહની, ઘરઘર ભટકું આજ;
સેવાના સંગીતથી, જગવું સર્વ સમાજ.
ભાગો સતો ! સેવાનો ભે નાદ અનેરો ગાજે રે-હું

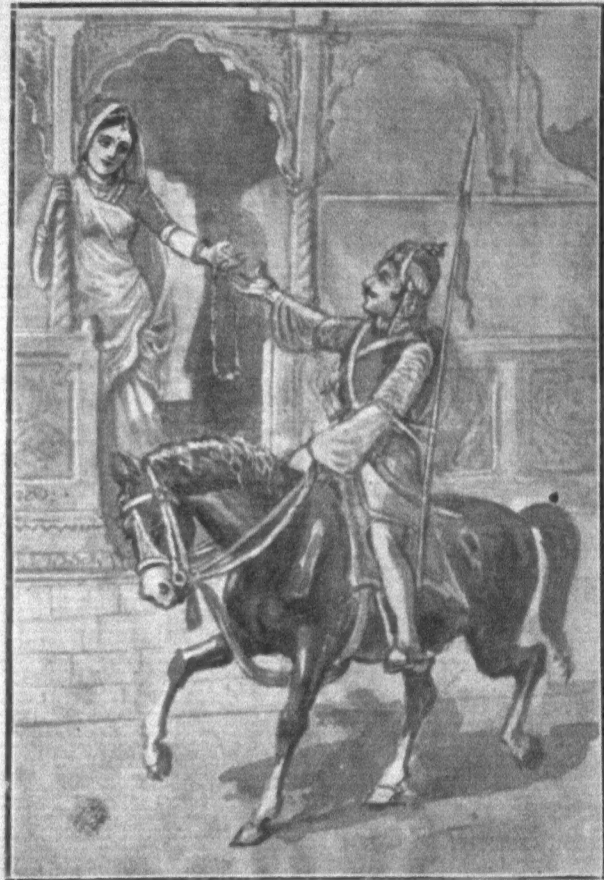
બાળપણની ઝાંખી યાદ

(હાળ: સીતાજીના મહિના)

બે'ન ! બે'ન ! કહું ત્યાં બે'ન હૃદયથી આવી મળે;
બાળપણના કાલાઘેલા ખેલ નજરમાં આવી ચડે.
જ્યારે બાળક નાનો વીર પારણિયે જૂલાવતી;
ગાઇ નિર્દોષ નવલાં ગીત હાલરડે પોઢાડતી.
તેડી જાતી સરિતા-તીર બાળક જ્યાં ખેલતાં;
રમે નાનાં બનાવી મંદિર વેલુ-થર મેલતાં.
ધીમે વહને નદી વહી જાય બાળક જોઇ નાચતાં;
સહુ ફેટે પાણીની સાથ વિનોદે ડૂબાડતાં.
જઇ બાપુને ખેતર નિત્ય વાછરડાં રમાડતાં;
ખાંધી માંચડો ખેતર માંદા પંખીડાં ઊડાડતાં.
જ્યારે ચંદ્રિકાનો ખીલે ચંદ્ર અમે પણ ખીલતાં;
સહુ બેસીને ઓટલે સાથ વાતે રસ ઝીલતાં.
એવા સુંદર બાળક-ખેલ સ્મરણથી આવે ચડી;
મળે બાળપણું હવે કેમ ? મળે કયાં એ બે'નડી !

ਰਾਸ ਮੰਦਿਰ

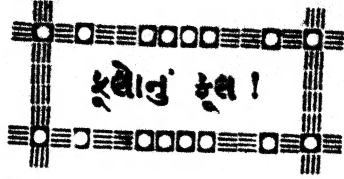
ਚਿਤਰਕਾਰ :

ਰਣਜੀਤ ਸ਼ਾਲੀ ਰਣੀ ਰੇ.

[ਸਾ. ਰਵਿਸ਼ੰਕਰ ਪਾਂਡਿਤ.

ਪृਥਕ ੫੧

‘ਜੇਸੀ ਆਟ’ ਕਾਟ-ਮੁੱਥ.

(ઢાળ: વાંસલડી વાગે ને મારાં મન હરે.)

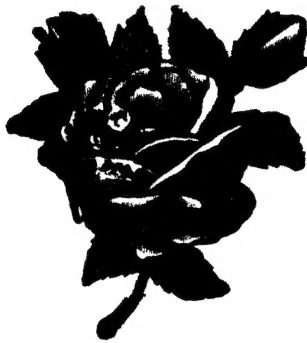
કૂલોની કૂલવાડી આ બહુ બે'કી રહી,
વિધવિધ રંગે કુદરત ત્યાં બાતી વહી;
બેતાં બેતાં દિલડું ફૂલી બાથ રે:
મારું કૂલ ચઢશે કૂલોના કૂલને !

સહુસહુના કૂલડાની સહુને પ્રીત છે;
બૂદે બૂદે રંગે બૂદાં ચિત્ત છે;
બૂદા માળી બૂદી પોષક રીત રે:
મારું કૂલ ચઢશે કૂલોના કૂલને !

કેાઇનું કૂલ અર્પે પ્રેમ-સુવાસને,
કેા ખીલી શોભાવે નિજ અવાસને;
વિકસે મારું કૂલ ખીજાને કાજ રે:
મારું કૂલ ચઢશે કૂલોના કૂલને

કેા રંગે કેા સુવાસે રસ રેલતાં,
કેા કૂલકાં ખીલીને પાછાં ખરી જતાં;
મારે કૂલકે ખીલે ખીજાં કૂલ રે:
મારું કૂલ ચઢશે કૂલોના કૂલને !

સઘળાં હમણાં બૂઠા રંગે ઝીલતાં,
કે ખીલતાં કે ખરતાં પાછાં ખીલતાં;
આખર ખીલશે ફોલોને એ ફૂલ રે!
માફ ફૂલ ચઢશે ફોલોના ફલને !

રણવાટ શોભી રહી છે

(હાળ: આશાભર્યાં અમે આવ્યાં.)

જાઓ સિધાવો મારા વા'લમા,
જ્યાં હીસે શરવીરના ઘાટ રે;
રણવાટ શોભી રહી રે.

વાળે નગારાં કાંઈ શૌર્યનાં,
ત્યાં ઘોરે ક્ષત્રિય યંબનાદ રે;
રણવાટ શોભી રહી રે.

મુજે ધરા મુજે આભ ને,
કાંઈ મુજે કશે દિક્ષાળ રે;
રણવાટ શોભી રહી રે.

હણહણતી રણ ઘોડલી ને,
ઠોલે હાથી સંભ્રામ રે;
રણવાટ શોભી રહી રે.

ગાયે આરણ્ય ભાટ ગીતહાં,
જ્યાં રગરગ જાગે શૌર્ય રે;
રણવાટ શોભી રહી રે.

વાગે છે હાક બ્યાં વીરની,
બ્યાં આવે શરાતન-પૂર રે;
રણવાટ શોભી રહી રે.

રાણી બાયા જઈ યુદ્ધમાં,
કાંઈ હીપાવે માતાનું નૂર રે;
રણવાટ શોભી રહી રે.

થાઓ વિજય-જય સ્વામીનો,
એ જ માળા જપું દિનરાત રે;
રણવાટ શોભી રહી રે.

થનગન થનગન નાચતી,
જુઓ ઘોડહી બની અધીર રે;
રણવાટ શોભી રહી રે.

આજે આનંદ મારે આંગણે,
પિયુ રણમાં રમવા બાય રે;
રણવાટ શોભી રહી રે.

વિશુદ્ધ ધાર

(ઢાળ: જીભા રહો તો કહું વાતડી, બિહારીલાલ.)

૧

આવો હેતાળ બે'ન ! જ્ઞાનને વિશુદ્ધ ધાર;
જગવો સંસાર સ્નેહ-તાનને વિશુદ્ધ ધાર.
બનજો પ્રેમાળ બે'ન ! વિશ્વને વિશુદ્ધ ધાર;
લેજો ભાંડુને બે'ન ! ઇશને વિશુદ્ધ ધાર.
કરો પુણ્યકાન બે'ન ! રંકને વિશુદ્ધ ધાર;
ધરો પ્રભુ-ધ્યાન બે'ન ! સંતને વિશુદ્ધ ધાર.

૨

રજની શોભે શશિ સાથને વિશુદ્ધ ધાર;
સ્થામા શોભે નિજ નાથને વિશુદ્ધ ધાર.
મહુશુ શોભે છે સાદાધને વિશુદ્ધ ધાર;
જ્ઞાન ગુણ શોભે ભલાધને વિશુદ્ધ ધાર.
ભક્તિ શોભે દેવ-વાસને વિશુદ્ધ ધાર;
શોભે છે બે'ન ! વીર રાસને વિશુદ્ધ ધાર.

❧

❧

❧

કેમુદી-મહોત્સવ

(ઢાળ: “માગ માગ પાવાના રાજન”નું ચરણ)

ફૂલી ફૂપેરી ચંદની રાત કંપતી નીસર્યાં રે લોલ,
કરતાં સ્વર્ગીય સુખની વાત જગ બધું વીસર્યાં રે લોલ;
આબ્યાં સરવરિયાની પાળ ઘટા ઘણી ઝાડની રે લોલ,
કુમળી આસોપાલવ-ડાળ જૂલી રહી વા'લમાં રે લોલ.

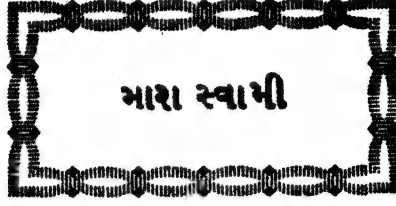
મલપતો વાસુ ધીરે વાય સદેશ લાવતો રે લોલ,
સામે ચાંદલિયો સોહાય આકાશે મલકતો રે લોલ;
ખીલ્યાં સરવરિયે અરવિંદ ચંદ્રે પોષિયાં રે લોલ,
ફેરે ફેરે ફૂલડાંની સુગંધ પ્રભુએ રોપિયાં રે લોલ.

સરવરે નાનકડું એક નાવ હલેસે હાંકતાં રે લોલ,
કંપતી લેતાં જીવન-લા'વ હૃદયથી રાગતાં રે લોલ;
મહબર રજની રમતી રાસ શશિના સંગમાં રે લોલ,
માતુની વેરે નૌતમ હાસ આજ ઉમંગમાં રે લોલ.

મંદ મંદ ગતિએ નાવડું ભય અંદ્રમા ખેંચતો રે લોલ,
મંદ મંદ વાસુ સુંદર વાય સ્નેહીને સીંચતો રે લોલ;
રમણી નિરખે સ્વામીચંદ્ર-સુધા સમ ભાવથી રે લોલ,
એવો તારલિયાનું વૃંદ તેજ-અંબારથી રે લોલ.

આમે વરસો અમૃત-માર પ્રેમી હિલ બીલતાં રે લોલ,
 ભિતરી સ્વર્ગને સંસાર આનંદ-રસ રેલતાં રે લોલ;
 લઈ ઢઢ ફૂલડાં કેરી લા'ણુ નયનથી નાચતાં રે લોલ,
 કોમુલી-મહોત્સવને રસતાન ઢંપતી મા'લતાં રે લોલ.

(ઢાળ: સખી વિરહી જનની પીડ વિરહી જાણે છે.)

મુજ ગૃહમંદિરના દેવ સ્વામી મારા રે,
મુજ જીવન-ઝરણે જેહ રસની ધારા રે.

જેના મીઠા મધુરા બોલ અંતરમાં વસતા,
જેના અભિલાષો અણુમોલ નવચેતન ભરતા.

મુજ સંસારે એ સ્વર્ગ સમજી સારું રે,
મુજ રજનીના એ ચંદ્ર નિરખી રાત્રું રે.

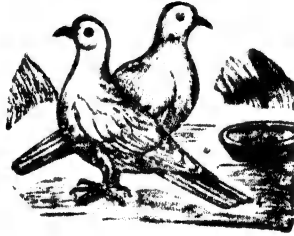
મુજ આભૂષણ અણુમોલ સ્વામી-સ્નેહ દીસે,
મુજ જ્ઞાન તણું ભરોળ સ્વામી-નામ વિષે.

મુજ ધર્મ-કર્મનું જ્ઞાન સ્વામી સાથે રે,
મુજ જીવન-મુક્તિ-માળ સ્વામી-હાથે રે.

ભલે ગાઢ જંગલ હોય ઝૂંપડી રહેવાને,
હું ચાતું નિત્યે દેવ સ્વામી-સેવાને.

મુજ જીવનનું સહુ નર સ્વામીમાં જ રહે,
મુજ પ્રેમાનૃતનું પૂર સ્વામી સાથ વહે.

મુજ પ્રાણેશ્વરનું ધ્યાન નિત્યે ધારું રે,
સહ તન્મયતાથી તાન પૂન જગાવું રે.

વીરનાં લગ્ન

(લાજ: પૂનમ ચાંદની ખીલી પૂરી અહીં રે.)

મારા વીરની વાડી લગ્ને આજે શોભતી રે,
નિરખી બે'નડીનાં નયણાં ઠરે આજ;
વીરના લગ્ને બે'ની રસઘેલી થઈ મા'લતી રે.

મારે આંગણિયે અજવાળાં આજે ઝોપતાં રે,
પ્રેમ-ભક્તિ તણે વાયુ વેગે વાય;
વીરના લગ્ને બે'ની રસઘેલી થઈ મા'લતી રે.

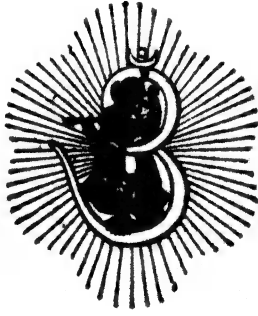
સંસારી લગ્ને રહી, મોહ-લગ્નની રીત;
સ્નેહ-લગ્નના સૂત્રમાં, પ્રભુએ સરજી પ્રીત.

મારા વીરને લગ્ને, મીઠલડી એ પ્રીતડી રે,
જગમાં જગવે સ્નેહ-લગ્ન ફેરી જ્યોત;
વીરના લગ્ને બે'ની રસઘેલી થઈ મા'લતી રે.

નરનારીનું ભેડણું, સજ્યું જગત સજનાર;
આત્મલગ્ન-અંશિ વડે, વૃંથી જીવન-તાર.

મારે વીરે સમજે સુષ્ટિના એ તારને રે,
સમજી સંચરશે સુખ-શાંતિથી સંસાર;
વીરના લગ્ને બે'ની રસઘેલી થઈ મા'લતી રે.

લખ તણા શુભ હેતુનું, ધરી સદાયે ધ્યાન;
મુંઢરીને સતોપળે, હઘ સ્નેહ સન્માન.
વીરની બે'નડીનું અંતર આશિષ આપતું રે,
બ્રહ્મા-સાવિત્રીની બેડી પૂરે સાક્ષ;
વીરના લખે બે'ની રસબેલી થઈ મા'લતી રે.

પાણી-ચેરડે

(લાળ: ચાહપુર સૂતું બહાદુરખાં તારા વિના.)

પ્રાતઃઉપાની ઊંડી ઊંડી લાલી દશ્ય થતી રે,
પાણીઠાં ભરવાને સર્વે ગોવાલણુ ચાલી જતી રે;
માથે ઇંદાણી ને ઘેડલાંની બેડ લાઇ બચ રે,
પનઘટ યુવતી પ્રભાતમાં પાણી ભરે.

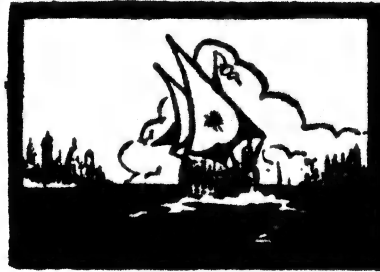
ઊંડી પંખેર કિલકિલ નાદે વડલે જમે રે,
મીઠી મથૂરી સ્વામીના સંગમાં નૃત્યે રમે રે;
કેચલડી કરતી મીઠડલો ટહુકાર રે,
પનઘટ યુવતી પ્રભાતમાં પાણી ભરે.

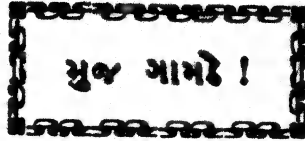
આવી નદીના સુંદર તટ પર હર્યે ભરી રે,
માજ્યાં ઘસીને ઘેડલાં સાથે મહેનત કરી રે;
આનંદ-ગોઠડી બમી રહી નદી-તીર રે,
પનઘટ યુવતી પ્રભાતમાં પાણી ભરે.

સામે નદીને કાંઠે શેલડીની બાંગી ફરે રે,
માંડી મંડાણુ ને કેસેથી ખેડુત પાણી ભરે રે;
અરજણુ ઠરતો હુહા તણો લલકાર રે,
પનઘટ યુવતી પ્રભાતમાં પાણી ભરે.

પાણી ભરીને મહાભર યુવતી પાછી ફરે રે,
કિરણો રવિનાં મોનેરો બેઢાં ચમકે ધરે રે;
ભાગી રહે ત્યાં કુહરત કેરે રંગ રે,
પનઘટ યુવતી પ્રભાતમાં પાણી ભરે.

પાણીને શેરડે ભિલો યુવાન કંઈ આશા ધરી રે,
બેવા મીઠડલી ભાવિની પત્નીને હાંટે ફરી રે;
ભાભીને દેખાડે નણ્ણી પોતાનો વીર રે,
પનઘટ યુવતી પ્રભાતમાં પાણી ભરે.

(હાળ: પ્રગટયા શ્રી કૃષ્ણ મનભાવતા રે લોલ)

ગોવિંદ ! પધારો મુજ ગામડે રે લોલ:

ગામડે ગવાય તમ ગાન જો !

ગોવિંદ ! પધારો મુજ ગામડે રે લોલ.

ઝૂંપડી અમારી પ્રભુ છાજની રે લોલ:

ખનશે વૈકુંઠ સમ ધામ જો !

ગોવિંદ ! પધારો મુજ ગામડે રે લોલ.

ફૂલડલાં ઢોહી ગોરી ગાયનાં રે લોલ:

પાશું ભરી ભરી પાત્ર જો !

ગોવિંદ ! પધારો મુજ ગામડે રે લોલ.

ઢબરાં ને લેંસ રૂડી રાખડી રે લોલ:

ધરશું મેમાની નિહોંચ જો !

ગોવિંદ ! પધારો મુજ ગામડે રે લોલ.

ભાવના ભૂખ્યા પ્રભુ ભાવતા રે લોલ:

પ્રીતશક્તિ નિત્ય ધરું ધ્યાન જો !

ગોવિંદ ! પધારો મુજ ગામડે રે લોલ.

હેડાં ધરીશું પ્રભુ-અરણ્યમાં રે હોલઃ
હેશું કંઈ સ્નેહ સન્માન ભે !
ગોવિંદ પધારો મુજ ગામડે રે હોલ.

ગોકુળ-પતિ વે'લા આવભે રે હોલ;
જુએ મજબાણા વાટ ભે !
ગોવિંદ ! પધારો મુજ ગામડે રે હોલ.

નાથધેલી વેરાગણ.

(રાજ: કુઃખિયાની વાતો કુઃખિયા જાણે સુખિયા શેના જાણે ?)

વેરાગણ સુજ નાથની હું ભમતી દેશે દેશે રે,
નાથના નામની માળા ધારી કરતી યોગિની-વેશે રે.-વેરાગણ.

વચને વચને જિયરતી, નાથ તણું શુભ નામ,
વિચારમાં ધારું સદા, સુજ જીવનના સ્થામ.

તનની કાંતિ મનની શાંતિ નાથ મહીં જ નિહાળું રે,
ઉત્તર દક્ષિણ પૂર્વ પશ્ચિમ સઘળે નાથ જ લાળું રે.-વેરાગણ.

શ્વાસમાં પણ ચાલતો, નાથ-નામનો મંત્ર,
ટકી રહ્યું એ નામથી, સુજ જીવનતું તંત્ર.

હસતી નાથથી રહતી નાથથી, ભમતી નાથને કાળે રે,
જે જે જોતી તે તે સજતી બધળું નાથના સાળે રે.-વેરાગણ.

જે જે કરતી જગતમાં, સર્વ નાથને નામ,
જીવન આ લાળું સદા, નાથ-નામને કામ.

કેાઈ કહે છે કુનિયા તુજને ગાંડી ગાંડી કહેશે રે,
કહેવા દો એ ગાંડીમાં પણ નાથને સહુ જોશે રે.-વેરાગણ.

રાસ મંદિર

ચિત્રકાર :

પાણીચેરડ

[રા. રત્નચંદ્ર પંડિત.

પૃષ્ઠ ૬૦.

જોશી આર્ટ કોલેજ-મુંબઈ.

(ઢાળ: રામ રાખે તેમ રહીએ.)

સેવાનાં સંત થઈ રહીએ, સાહેલડી !

સેવાનાં સંત થઈ રહી

સર્વે સંસારીના સાથમાં વસીને,
સહુને સહાયકારી થઈએ, સાહેલડી !

સેવાનાં સંત થઈ રહીએ.

આડોશી-પાડોશી કુટુંબ-કળીલે,
રહેતી નજરથી હો ! નોંધએ, સાહેલડી !

સેવાનાં સંત થઈ રહીએ.

સંસારે ફરિનો સડો જે પડ્યો છે,
તોડી બાંડુને સુખ દઈએ, સાહેલડી !

સેવાનાં સંત થઈ રહીએ.

હઃખિયાનાં હઃખ સહુ ટાળવાને માટે,
ધરધર જઈ જ્ઞાન દઈએ, સાહેલડી !

સેવાનાં સંત થઈ રહીએ.

સેવા-સુધારસ સ્વર્ગીય ખ્યાલી,
નિત્યે ભરી ભરી લઈએ, સાહેલડી !
સેવાનાં સંત થઈ રહીએ.
સેવાનાં સંત થઈ રહીએ, સાહેલડી !
સેવાનાં સંત થઈ રહીએ.

મિત્રનું સંમેલન.

(ઠાળ: ઓધવજી સંદેશ કહેજો સ્થાપને)

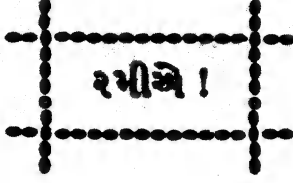
આજે આનંદનો ઉર સાગર ઊછળે,
હૃદયે કંઈ કંઈ ભાવ અનેરા થાય જો !
અણુમૂલી આ જીવનની બાજુ ધડી;
મિત્ર તણું સંમેલન જ્યાં જ્યાં થાય જો. આજે.

હૃદયે હૃદયે આવે પ્રેમી ઊભરા,
અંતર અંતર ખોલે સઘળા લેહ જો !
શાંતિ મેળવવાનું ઉત્તમ સ્થાન એ;
મિત્ર તણું સંમેલન જ્યાં જ્યાં થાય જો. આજે.

ફુનિયામાં દુઃખ ઠહેવાનાં સ્થાનો નહિ,
જ્યાં અંતરના ઊભરા ખાલી થાય જો !
સુખદુઃખ ઠાલવવાનું રૂડું ઠામ એ;
મિત્ર તણું સંમેલન જ્યાં જ્યાં થાય જો. આજે.

પ્રેમી પ્રણી સુંદરમાં સુંદર કૃતિ,
મિત્રતાની મૂર્તિનું જે તેજ જો !
એ તેજે બાળે જીવનનાં સુખડાં;
મિત્ર તણું સંમેલન જ્યાં જ્યાં થાય જો. આજે.

* * *

(ઢાળ: વા'લા માસ અસાડીલો મેધ.)

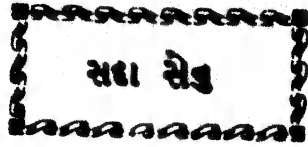
રમીએ રસભર્યા જ્ઞાનના રાસ, સહુ સાથે તાલ લઈ,
જોવા પ્રભુજી આવે સાક્ષાત, અમારા એ રાસ મહીં;
એકબીજાનો ધરતાં હાથ, ભાંડુ સહુ કુદડી ફેર,
સાથે વિદ્યા-વસંતનો બાર સુવાસમાં સ્નેહ ભરે.

કેળવણીના સાજથી, જગમંડપ શોભાય,
જ્ઞાનતણા શુભ વાદથી, રાસ દિવ્ય દેખાય.

એકબીજાની ફરજનો, સમજો જ્યારે મર્મ,
પ્રભુતા પ્રસરે દેશમાં, ભાંડુ-પ્રેમ ને ધર્મ.

સહુ સમજે આ સઘળો ભેદ હવે,
જ્ઞાન-રાસના તાને પ્રેમ દ્રવે;
નવું ચેતન રજરગમાં જ વહે,
સહુ સંસારે સ્વર્ગનો લાવો લહે.

(લાળ: મરુડે ચઢી આવળે ગિરધારી.)

મારા સ્વામી પ્રભુ-અવતારી,
જેની મૂર્તિ મેં હૃદયે જિતારી;
મારી ભક્તિમાં એ જ મુરારી,
સદા સેવુ' સ્નેહથી મારા સ્વામી.

એની દષ્ટિ અમીથી ભરેલી,
એને શાંતિ સદા યે વરેલી;
એની વાણીમાં પ્રીતિ તરેલી,
સદા સેવુ' સ્નેહથી મારા સ્વામી.

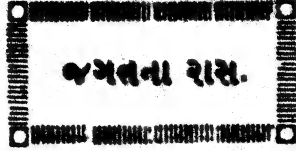
મારા જીવનની સહુ આશે,
મારા અંતરની અભિલાષે;
રહેવું સ્વામીની સાથે ઉલ્લાસે,
સદા સેવુ' સ્નેહથી મારા સ્વામી.

મને મુકિતને માર્ગે જિતારે,
મને જ્ઞાનને નાવડે તારે;
મારો હસ્ત ગ્રહીને ઉદારે,
સદા સેવુ' સ્નેહથી મારા સ્વામી.

સહા સ્વામીની સાથે હું રહેતી,
મુખે શાંતિ હઝો દેઈ દેતી;
પિયુ પ્રાણની પ્રીતિ હું દેતી,
સહા સેવું સ્નેહથી મારા સ્વામી.

મારા દોષ સામું નવ ભેતા,
મને શાંતિ ઘણેરી એ દેતા;
મારા જીવન—દેશના નેતા,
સહા સેવું સ્નેહથી મારા સ્વામી.

(ઢાળ: ઝીણા ઝરમર વરસે મેઢ.)

ઝીલો ઝીલો જમતના રાસ,
રસખાળ ઝીલોને.

ભરી ભરી જીવનની સુવાસ,
રસખાળ ઝીલોને. ધ્રુવ.

કોઈ દિન રાણા કોઈ દિન શ્રીમંત,
કોઈ દિન રંક બીખારી રે:

કોઈ દિન સેવ-પલબે સૂતાં,
કોઈ દિન ધરતી-પથારી:
હો ! રસખાળ ઝીલોને.

કોઈ દિન રાખડી દાઢી મળતી,
કોઈ દિન મીઠઠા મેવા રે

કોઈ દિન લાખ ઠરેઠો ખરચે,
કોઈ દિન કોડી ના દેવા:
હો ! રસખાળ ઝીલોને.

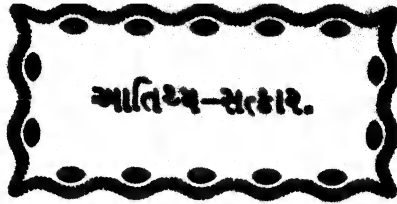
ચઢતી-પઢતી સફુની સાથે,
તડકો-છાંચો બાણે રે:

આ'તું સે'તું શીખી જમમાં,
ઝોલું જરી નહિ આવે:
હો ! રસભાળ ઝીલોને.

સુખદુઃખગીતકાં એકળીજનાં,
સાથે મળીને ગાએ રે:

સુખમાં શાંતિ દુઃખમાં ધીરજ,
ખાલી પ્રભુતા પાળે:
હો ! રસભાળ ઝીલોને.

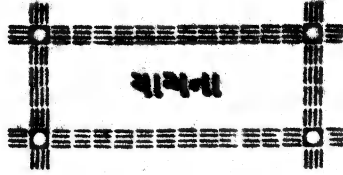

(ઢાળ: વનમાં બોલે ઝીણા મોર,
કેયલડી કસોલ કરે રે લોલ.)

આવો ભલે પધાર્યા વીરા,
અમારે જૂંપડે રે લોલ:
ભેંધ મોંઘેરાં મહેમાનો,
આંખલડી આળે ઠરે રે લોલ.
ભેંધ તમને હરખે જુઓ,
અમારી ગાવડી રે લોલ:
એનાં મીઠલાં ઠંધે ફેપે,
ભરીશું તામડી રે લોલ:
મીઠડી કેયલડી આ બોલે,
અમારે બારણે રે લોલ:
ટહુકે સ્નેહના સન્માને,
અતિથિ કારણે રે લોલ:
જુઓ આંખલિયાની ડાળો,
નમે છે લૂમખે રે લોલ:

ટોચે મીઠાણી મહેમાની,
 ફળોને જૂમણે રે લોલ.
 જુઓ કેવડિયો મધમધતો,
 અમારે આંગણે રે લોલ:
 ભભકે સ્નેહીની સુવાસે,
 અતિથિ કારણે રે લોલ.
 આજે મંગલ ગાથું ગીત,
 અમારે આંગણે રે લોલ:
 આવો ભલે પધારો વીરા,
 અમારે જૂંપડે રે લોલ.

(ઢાળ: અંબેડકાર શિરપર શોભે છે સારા [વટસાવિત્રીના
ગીતનો એક ભાગ.])

ઘે'નને બારણે વીર આવે આળે,
સાથે સિતારી સેવાની વાળે;
દેશની પ્રગતિને કાળે રે,
વીર ! એ યાચના કરતો.

છવન-પાથે જ્ઞાને ભરી લે,
બાલિકા તું ગૃહધર્મ ભણી લે;
સંસારી આંક ગણી લે રે,
વીર ! એ યાચના કરતો.

જુહિણી મધ ઘે'ન જુહને દીપાવે,
શાંતિ ભરી જુહ રાજ્ય ચલાવે;
સહુમાં તું પ્રેમ જગાવે રે,
વીર ! એ યાચના કરતો.

જનની બની જગમાર્ગ બતાવે,
આ'વું ને સે'વું સહુને શીખાવે;
સંસારે સ્વર્ગ વસાવે રે,
વીર ! એ યાચના કરતો.

સંસારે એવાના મંત્ર ઉચ્ચારે,
બાલિકા યુગ્મા ને માતા વિચારે;
ભાંડુ જીવનને ઉદ્ધારે રે,
વીર ! એ માથાના કરતો.

લગ્નપ્રતિજ્ઞા.

- વર:- સહચારિણી તું જ છે, સુખદુઃખમાં સંસાર;
જતન કરી હું બળવીશ, ગુણિયલ જો ! મૃદુનાર.
- કન્યા:- મુજ લવનની દોરી છે, ભવસાગરનું નાવ;
સ્નેહ થકી હું સાચવી, હર્ષશ અનુપમ લા'વ.
- વર:- કુટુંબ-પોષક માનુની, ગૃહિણી સુશીલ નાર;
ઉત્તમ મિત્ર ગણી તને, જિતરીશ હું ભવપાર.
- કન્યા:- પૃથ્વી પરના મુજ પ્રભુ, સ્વામી સાચા દેવ;
શાંતિ-સ્નેહ-સુમન ધરી, કરોશ નિત્યે સેવ.
- વર:- વફાદારી ને સત્યનો, પદીશ નિત્યે પાઠ;
પત્ની-મત પાળી રહું, જન્મમરણની સાથ.
- કન્યા:- પતિવ્રતાના ધર્મનો, સહ સહુ શણગાર;
સફળ-આશુભ ધરી, ચાલીશ હું સંસાર.
- વર:- લગ્ન :તણા મુજ હેતુનું, ધરી હંમેશાં ધ્યાન;
પ્રસન્ન રાખીને સર્વદા, હર્ષશ સ્નેહ-સન્માન.
- કન્યા:- વેલ સમી વળગી રહું, નાથ-વૃક્ષની સાથ;
સુખદુઃખમાં સંતોષથી, ધરી નાથ સંગાથ.
- વર:- કલેશ સદા કડવો કરી, બૂલી સધળા વાંક;
સંપ ધરીને ચાલશું, શીખી શાંતિ-આંક.

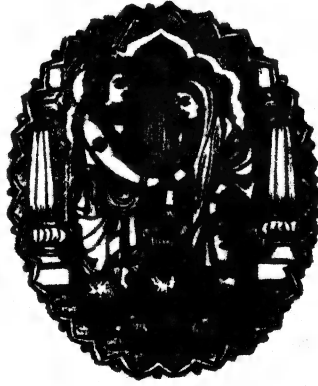
કન્યા:- નોકર-ચાકર સર્વથી, વર્તન ઉત્તમ સાર;
 પતિ-કૃપાથી પામશું, સિદ્ધિ સહુ સંસાર.

વર:- ક્ષમા હવા ને પ્રેમને, બપ જપી દિનરાત;
 સુંદર સ્નેહે વાલશું, કરી સત્યનો સાથ.

કન્યા:- હૃદય-મંદિરે સર્વદા, ધરી નાશતું ધ્યાન;
 મન વચન ને કર્મથી, બનીશ હું નિષ્કાસ.

વર:- એકબીજાની ન્યૂનતા, પૂર્ણ કરીશું સાથ;
 વિકાસકમના માર્ગમાં, પતિ-પત્ની સંગાથ.

કન્યા:- યે પાંખોથી ભડશું, વિશ્વ-વ્યોમ મોહાર;
 જન્મેજન્મ મળો મને, આપ પતિ બરબાર.

ગૃહિણી ગૃહદેવી.

ગૃહિણી ગૃહદેવી ! ગૃહદેવી !
ગૃહકુંજે કરે તું કલ્લોલ હો !
ગૃહિણી ગૃહદેવી ! ગૃહદેવી !

હિલની ઢાતાર તું, સેવા-સરકાર તું,
તારી અંતરની ભાવના અમોલ હો !
ગૃહિણી ગૃહદેવી ! ગૃહદેવી !

પગલે પ્રકાશ તારે, હેડે ઉલ્લાસ તારે,
તારી વાણીમાં હેતના હિલ્લોળ હો !
ગૃહિણી ગૃહદેવી ! ગૃહદેવી !

નયને નમાવે રાજ, વચને અપાવે તાજ,
તારી શક્તિ શોભાવે કળા સોળ હો !
ગૃહિણી ગૃહદેવી ! ગૃહદેવી !

સમાજ તારનાર, રાષ્ટ્રને ઉદ્ધારનાર,
તું તો માનવી જીવન જય-પ્રેલ હો !
ગૃહિણી ગૃહદેવી ! ગૃહદેવી !

ગૃહકુંજે કરે તું કલ્લોલ હો !
ગૃહિણી ગૃહદેવી ! ગૃહદેવી !

ચૂકશે મા.

ચૂકશે મા, કેઈ ચૂકશે મા,
 પ્રભુનામનાં નિશાન કેઈ ચૂકશે મા.
 માયા, મમતા ને મોહ, તૃષ્ણા કે લોભની,
 જૂઠી દિશામાં કેા ચૂકશે મા-પ્રભુ.
 વિશ્વના પ્રકાશ સમી અદ્વૈતાન-ગોઠડી,
 અજ્ઞાન-અધિકારે પૂરશે મા-પ્રભુ.
 પ્રેમ, સમભાવ, જ્ઞાન, ભક્તિ ને નમ્રતા,
 એની મૈત્રી સાંધી પછી ખૂટશે મા-પ્રભુ.
 આઠ્યાં અજવાળાં જીવનને આંગણે,
 દિલનાં બિધાડો દાર, બંધશે મા-પ્રભુ.
 ભડો ! ભગો ! પ્રભુજી પ્રેમથી પુકારે,
 જ્ઞાન-ભક્તિ-કર્મ-માર્ગ ચૂકશે મા-પ્રભુ.
 પ્રેમી પ્રભુજીને પ્રીછવાને માટે,
 કાયદાનાં થોથાંઓ ચૂંથશે મા-પ્રભુ.
 પૂર્વ-દિશાથી પ્રભુજી પધારે એ,
 બિડા સદેશ કેઈ બૂલશે મા-પ્રભુ.

રાસ મંદિર

[ચિત્રકાર:]

કૌમુદી મહોત્સવ.

[ગ. રવિશંકર પંડિત.

પૃષ્ઠ ૫૪

જોશી આર્ટ કોટ-મુંબઈ.

એકતાનાં મૂલ.

(લાળઃ ઝીણા ઝરમર વરસે એક)

મોંઘાં મોંઘાં છે એકતાનાં મૂલ,
સમજ્યા સહુ હિંદીઓ હવે;
સંપ આગળ આ દુનિયા પણ રૂલ,
સમજ્યા સહુ હિંદીઓ હવે—મોંઘાં.

મદલયાં કોરવ સરિખાં પણ કુળો,
કંકાસે જ કપાયાં રે;
ચઢતી—પડતીનાં સહુ માપો:
સંપ—કુસુપે મપાયાં, હો !
સમજ્યા સહુ હિંદીઓ હવે—મોંઘાં.

કોણ હિંદુ કોણ પારસી મુસલમાન,
કોણ નાનાં કોણ મોટાં રે;
એક જ માતનાં સંતાનો સહુ:
એક જ દષ્ટિએ જોતાં, હો !
સમજ્યા સહુ હિંદીઓ હવે—મોંઘાં.

સ્થાપ્યાં મંદિરિયાં જ્ઞાનને ઘાટે,
પદ્મરાવી ઐક્યની શક્તિ રે;
ધૂની જગાવી એક જ તાલે:
ત્યારે જ આપણી સુકૃત, હો !
સમજ્યા સહુ હિંદીઓ હવે—મીઠાં.

રામનામ.

સીતા—રામનાં સંતાનઃ
પુણ્ય ભૂમિનાં સંતાનઃ
આવો હો ! રામનામ ઝીલવા.

નીતિ—રાજ્ય—નિપુણતામાં રામ—રાજ્ય શોભતું,
સ્નેહલગ્ન શુદ્ધતામાં રામ—જીવન આપતું,

એવાં મોંઘેરાં ગાનઃ
પ્રભુ—ગીતકાં ને તાનઃ
આવો હો ! રામનામ ઝીલવા.

માતૃપ્રેમ— પિતૃપ્રેમ— ભાતૃપ્રેમ દર્શવા,
પતિપ્રેમ— પત્નીપ્રેમ— મિત્રપ્રેમ નિરખવા,

રામ—જીવનમાં માનઃ
લઈ ભારતી સંતાનઃ
આવો હો ! રામનામ ઝીલવા.

પુનિત પગલે ગૃહેગૃહે સીતા સતી પધારે,
પત્નીભક્ત પતિ રામ જીવનમાં ભિતારે,

હિંદુ સ્વર્ગને સમાનઃ
રામ — સીતાને ગાનઃ
સહુ ભારતી સંતાનઃ
આવો હો ! રામનામ ગીદવા.

સૌંદર્ય દેવ.

(હાળ: વા વાચો ને વાદળ ભમટયાં)

મારા હિલડાના તાર આજ બગાંતા,
જાગ્યાં જાગ્યાં પ્રભુનાં નૂર—
આવો આવો સૌંદર્ય દેવ રસબીના.

મારી જમણી બુબા આજ ફરકંતી,
મારે ટોડલિયે મોર રસપૂર—
આવો આવો સૌંદર્ય દેવ રસબીના.

મારે આંગણિયે કાચલ ટહુકંતી,
રામ-સીતાના જીવન-સૂર—
આવો આવો સૌંદર્ય દેવ રસબીના.

મારો આંખો જૂલે રસમંજરીએ,
ફૂલવાડી ફેરે થેલીપૂર—
આવો આવો સૌંદર્ય દેવ રસબીના.

પ્રિયતમને પ્રશ્ન.

(ઢાળઃ ગઝલ-કવાલી તરીકે ભૈરવી રાગમાં ગવાય છે)

પ્રિયતમ ! પ્રેમી છે પ્રિયના,
જગત-પ્રેમી થશે ક્યારે ?
ભિગારો હસ્ત મુજ ગ્રહીને,
જગત ઉદ્ધારશે ક્યારે ?

સ્વામી ! મમ સાથી સુખદુઃખના,
જગત-સાથી થશે ક્યારે ?
મને સન્માર્ગ દોરો છે,
જગતને દોરશે ક્યારે ?

કવિ વક્તા ને સાક્ષર છે,
નિરક્ષર તારશે ક્યારે ?
સદા જ્ઞાની ગણાવો છે,
સુવિદ્યા આપશે ક્યારે ?

વીરોના યૌર્યપૂજક છે,
રણાંગણ શોભશે ક્યારે ?
કિતાબો ખૂબ ખોલી છે,
દુઃખી દિલ વાંચશે ક્યારે ?

ગુડે ગૃહરાજ્ય ધવછો છો,
સ્વરાજ્યે રાજ્યો કયારે ?
પ્રિય ! મુજ સર્વ આશા છો,
જગત-આશા થશે કયારે !

ઢ્રહ્માલને અરલ.

હે ઢ્રહ્માલ ! ચિત્રશુપ્તને, ચોપડે મુજ અરલ ચલી,
એ અરલમાં મુજ લવનની આશ અનેરી છે જડી.

જે રજકણમાં કણ થાઉં ખરે,
તો રમણરેતી રસધૂલિ કરે;
પ્રભુ ! ભકતો મુજ શિર ચરણ ધરે—હે ઢ્રહ્માલ !

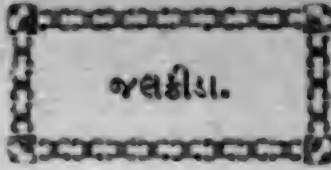
જે પત્થરકોટી પ્રાપ્ત થતી,
તો ગિરિ ગોવર્ધન ધારૂં પતિ;
જેણે ઉજ્જવળ કીધી ઇંદ્રમતી—હે ઢ્રહ્માલ !

જે પંખીગણ અવતાર ધરૂં,
તો ખંસીખટ મજવાસ વરૂં;
નિત કૃષ્ણકૃષ્ણ કલ્લોલ કરૂં—હે ઢ્રહ્માલ !

જે પશુ થવા કરણી જ દીસે,
ખનું ગાવડી ગોકુળ ગામ વિષે;
ચરૂં નંદધેનુના ધણને મિષે—હે ઢ્રહ્માલ !

મહામૂલો મનુષ્ય-દેહ ઘડે,
તો જન્મમૃતિ ગોકુળિયું જડે;
મજગોવાળણ માતૃત્વ મળે—હે ઢ્રહ્માલ !

(ઠાળઃ એક તાલે ગવાય છે.)

રસભરતી બિછળે દિલદિલમાં,
યમુના-તીર રસ-ખલિહારી;
ભાગ્યવંત ઠકરાણી ઘાટે,
ખેદ્યા નટવર ગિરિધારી.

અડલાગી એ મજબનિલાઓ,
જલકીડા રસ ઝીલનારી;
ઘડીઘડીમાં પ્રહાર-મસ્તીમાં,
પાવન કરતી રસ-વારિ.

લોચનિયાં ઝળકે અણિયાળાં,
નિરખી શ્યામ ધારીધારી;
રોમરોમમાં નૃત્ય ભગતાં,
થેલી બનતી મજનારી.

દૂધ, વાયુ, વારિ સહુ નાચે,
રમઝટ જાગી રસધારી;
પુણ્યવંત જો જલ જમનાનાં,
પાવન કરતા અવતારી.

કકકકકકકકકકક
ક હસતી સુંદરીઓ. ક
કકકકકકકકકકક

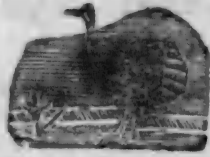
જે ગૃહમાં કલ્પોલ કરે,
આ હસતી સુંદરીઓ;
તે ગૃહમાં પ્રભુ રમણ કરે,
જ્યાં વસતી સુંદરીઓ.

નેહભરી આંખડલી ફરતી,
અત્રી-છલોછલ દષ્ટિ ફરતી,
હૈયાના હેતે હસમસતી:
હસતી સુંદરીઓ—જે ગૃહમાં.

આંગણીએ અજવાળાં ભરતી,
ગૃહેગૃહે દીપમાળા કરતી,
સ્વર્ગ રચી સંસારે વસતી:
હસતી સુંદરીઓ—જે ગૃહમાં.

રાષ્ટ્રશક્તિ બની ચેતન વરતી,
ફૂલડાં સમ જગ સુવાસ બરતી,
હિલહિલમાં દેવી સમ વસતી:
હસતી સુંદરીઓ.

જે ગૃહમાં કલ્લોલ કરે,
આ હસતી સુંદરીઓ;
તે ગૃહમાં પ્રભુ રમણ કરે
જ્યાં વસતી સુંદરીઓ.

(હાળ: સીતારામનાં સંતાન.)

અમર હીચકે સુહાચ,
સુખક શાંતિ વરાય:
ઝૂલે રસિકા હીચકે.

વિવિધરંગી ફૂલવેલો મે'ક મે'ક મે'કતી,
મંદ મંદ સમીરસેર લે'ક લે'ક લે'કતી;

અમર અંતર પોષાય,
અજબ આનંદ રેલાય:
ઝૂલે રસિકા હીચકે.

વીસરી જંજળ આજ જગતની આ હીચકે,
ભાગે ઉરજવાલ અખંડ શાંતિભરી હીચકે;

સકલ ચિંતા વીસરાય,
કલેશ કામ ક્રોધ ભાય:
ઝૂલે રસિકા હીચકે.

સુષ્ટિ પર સ્વર્ગ રચે નિત્ય અમર હોયકો,
સર્વસુખ હેલી મચે જૂલે જ્યાં હોયકો;

રાગ—રાગિણી ઊભરાય,
મીઠી વનશ્રી જય ગાય:
જૂલે રસિકા હોયકે.

અમર હોયકો સુહાય,
સુખક શાંતિ વરાય:
જૂલે રસિકા હોયકે.

□□□□□□□□□□
 □□ નાથનાં દર્શન. □□
 □□□□□□□□□□

(કાળઃ શીખ સાસુજી દે છે રે કે વહુજી રહો ઢંગે)

પ્રભુ-ભક્તિને વશ થઇને
 પધાર્યાં પ્રેમ ધરી,
 રામ-લક્ષ્મણ-દર્શનથી,
 સાચું હું સત્ય વરી.

નાથ મુગધુગ વીત્યા રે,
 ન દર્શન કીધાં કરી,
 એવાં પાપ શાં કીધાં રે,
 અમે નહિ યાદ જરી ?

પુણ્ય ભૂમિ આ ભારત રે,
 સદા તમ નામે તરી,
 નિત્ય જીવન જીવે એ,
 મુખે રામરામ રમરી.

રામ-રાજ્યની ઝાંખીની,
 જગતમાં આશા ભરી,
 આવો નાથ પધારો રે,
 જીવનમાં જ્યોતિ કરી.

અમે ભૂલ્યાં અમારું રે,
થાક્યાં હવે ફરતાં હરિ,
હવે એક જ આશા રે,
જિગરે રામ ફરી.

ગૃહિણીનું સ્વપ્ન

(ઢાળઃ આજ સ્વપ્નામાં મેં તો પારસ પીપળો દીઠો રે)

આજ સ્વપ્નામાં મેં તો સાતે સાયર દીઠો છ રે,
સમઢરિયાની લે'રૂં રે એ તો મારા સ્વપ્નામાં રે.

આજ સ્વપ્નામાં મેં તો જહુપતિને જોયા છ રે,
લખમણજીનાં રૂપ એ તો મારા સ્વપ્નામાં રે.

આજ સ્વપ્નામાં મેં તો ગંગા જોદાવરી દીઠી છ રે,
જમનાજીનાં નીર એ તો મારા સ્વપ્નામાં રે.

આજ સ્વપ્નામાં મેં તો મો'રતો આંખો દીઠો છ રે,
કેયલના ટહુકાર એ તો મારા સ્વપ્નામાં રે.

આજ સ્વપ્નામાં મેં તો ડેલીએ દાયરા દીઠો છ રે,
રામરાજનાં રાજ એ તો મારા સ્વપ્નામાં રે.

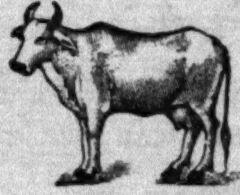
સાતે થ સાયર એ તો અમારા સસરા છ રે,
સમઢરિયાની લે'રૂં એ તો મારાં સાસુ છ રે.

જહુપતિનાં તેજ એ તો મારા જેઠ છ રે,
લખમણજીનાં રૂપ એ તો મારા દિયર છ રે.

ગંગા ગોદાવરી એ તો અમારાં જોડાણી રે,
જમનાજાનાં નીર એ તો મારી દેરાણી રે.

જૂલતો આંખો એ તો અમારા નણુદિયા રે,
કાંચલના ટહુકાર એ તો મારી નણુદલડો રે.

ડેલીએ હાથરા એ તો અમારું સાસરિયું રે,
રામરાજાનાં રાજ એ તો મારે નાવલિયો રે.

નાધેર દેશમાં રે

(દાળ: ઝાંખાં જિંજરી તારાં ઝાડવાં રે)

નનમાં ગળકયા મીઠા મોરલા રે,
ગાતા મીઠડિયો મહાર—
રસિયા ! આવોને નાધેર દેશમાં રે.

આંગણે અમરાઈયું ઝૂલી રહી રે,
ટોડલે કોયલના ટહુકાર—
રસિયા ! આવોને નાધેર દેશમાં રે.

ધરમાં પદમણી શોભી રહી રે,
જિતયાં રૂપરૂપના અંગાર—
રસિયા ! આવોને નાધેર દેશમાં રે.

બાગે પાન પપૈયાં પાકતાં રે,
નેસડે છાશુંના ધમકાર—
રસિયા ! આવોને નાધેર દેશમાં રે.

સાચા રાણીબયાની હાકલું રે,
ગાળે રણવાટે પડકાર—
રસિયા ! આવોને નાધેર દેશમાં રે.

ગોંદરે સાવજ શૂરા ગાજતા રે,
જગવે તરવારિયા સરદાર—
રસિયા ! આવોને નાથેર દેશમાં રે.

સાચર બિછળે મસ્તીપૂરમાં રે,
અમકે આંદનીના અમકાર—
રસિયા ! આવોને નાથેર દેશમાં રે.

National Library,
Calcutta-27.